

Odločba Odbora za pritožbe: Razveljavitev odločbe Oddelka za ugovore in vrnitev zadeve Oddelku za ugovore v ponovno odločanje.

Tožbeni razlogi pred Sodiščem prve stopnje: Napačna uporaba člena 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (verjetnost zmede).

Tožba Scandlines Sverige AB proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 7. oktobra 2004

(Zadeva T-399/04)

(2005/C 6/78)

(Jezik postopka: angleščina)

Scandlines Sverige AB, s sedežem v Helsingborgu (Švedska), ki jo zastopajo C. Vajda QC ter R. Azelius in K. Azelius, lawyers, je dne 7. oktobra 2004 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- razglasi za nično odločbo Komisije Evropskih skupnosti z dne 23. julija 2004, s katero je bila zavrnjena pritožba tožeče stranke z dne 2. julija 1997;
- vrne zadevo Komisiji v ponovno preučitev pritožbe v luči sodbe Sodišča;
- Komisiji naloži plačilo stroškov tega postopka toženi stranki, ne glede na izid.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Tožeča stranka je švedska družba, katere glavna dejavnost je pristaniško zastopništvo trajektnega prevoznika. Tožeča stranka je vložila pritožbo na Komisijo proti Helsingborgs Hamn AB (HHAB), družbi, pristojni za upravljanje s pristaniščem v Helsingborgu na Švedskem in za določanje pristaniških taks. Tožeča stranka je bila mnenja, da je HHAB tožeči stranki zaračunal čezmerne pristaniške takse in s tem zlorabil svoj prevladujoč položaj v nasprotju s členom 82 ES. Ta pritožba je bila zavrnjena s sporno odločbo.

V utemeljitev svoje tožbe tožeča stranka navaja, da se je Komisija motila pri odločitvi, da pristaniške takse za trajektne prevo-

znike niso čezmerne. Tožeča stranka meni, da je Komisijina analiza stroški/cene pokazala, da je HHAB iz trajektne dejavnosti pridobil donos v več kot 100 % vrednosti lastniškega kapitala tega podjetja. Tožeča stranka zatrjuje, da takih donosov na konkurenčnem trgu ni mogoče doseči in da so zato čezmerni, nepravični in zlorabni. Meni, da je Komisija, s tem da je zavrnila tak sklep, napačno uporabila pojem „gospodarska vrednost“ in ni uporabila načela sorazmernosti ali pravičnega dokaznega bremena. Navaja tudi, da je Komisija napačno zavrnila primerjavo med cenami, zaračunanimi trajektnim prevoznikom in tistimi, zaračunanimi tovornim ladijskim prevoznikom, kakor tudi primerjavo med cenami, zaračunanimi v Helsingborgu in tistimi, zaračunanimi v Elsinorju, na drugem koncu iste poti. Tožeča stranka izpodbija tudi ugotovitev Komisije, da med trajektnimi in tovornimi ladijskimi prevozniki ni bilo nobene cenovne diskriminacije v smislu člena 82 ES. Tožeča stranka meni, da je Komisija napačno sklenila, da storitve, ki jih zagotavlja HHAB, za ti dve skupini niso enakovredne in da trajektni prevozniki niso bili v podrejenem konkurenčnem položaju.

Tožeča stranka nadalje navaja, da je obrazložitev Komisije napačna, nezadostna in protislovna in da iz tega razloga krši člen 253 ES. Sklicuje se tudi na kršitev svoje pravice do zaslišanja po členu 6 Uredbe 2842/98 in zatrjuje, da Komisija ni izvedla primerne preiskave v razumnem roku in s tem kršila člen 10 ES, 6. člen Evropske konvencije o človekovih pravicah in načelo, da mora Komisija ravnati v razumnem roku.

Tožba Nadine Schmit proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 8. oktobra 2004

(Zadeva T-419/04)

(2005/C 6/79)

(Jezik postopka: francoščina)

Nadine Schmit, stanujoča v Ispri (Italija), ki jo zastopata Pierre Paul Van Gehuchten in Pierre Jadoul, avocats, z naslovom za vročanje v Luksemburgu, je dne 8. oktobra 2004 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti.